

[Hagen Hagensen]

Hr. Stavad kan være ganske rolig. Den plan, der kommer fra V og K med hensyn til besparelser, skal nok være af en sådan art, at der er rigelig dækning også for det, vi foreslår her, og mere skal jeg vist ikke sige om den ting.

I anledning af de bemærkninger, som skatteministeren gjorde, må jeg gøre opmærksom på, at der er forskel på ministeren og os. Vi vil ikke øge skattetrykket i dette land. Det er sagt klart før, og det gentages nu. Det vil vi ikke, og derfor er vi imod visse dele af det, der nu kommer fra ministerens hånd.

Vi er bl.a. imod, at man vil hæve skatteloftet, fordi det uvægerlig kommer til at belaste nogle yderligere. Vi er imod, at nogle, der er over 67 år, skal betale mere, blot fordi de har en smule mere i indkomst, ved at man belaster dem med yderligere 2 pct. af deres indkomst.

Det siges jo så klart af ministeren i bemærkningerne til lovforslaget, at også skatteydere over 67 år, der bor i kommuner, hvor skatteloftet ikke vil få betydning, efter forslaget vil få deres skat forøget, når de har høje indkomster. Længere fremme siger man, at pensionister vil få en lettelse på 85 mill. kr., men de skal betales af dem, der er over 67 år.

Sådan noget vil vi bare ikke være med til; det er at belaste de pågældende på en måde, som der ikke er nogen rimelighed i. Derfor vil der komme ændringsforslag herom.

Så vil jeg gerne sige noget om de penge, man nu belaster kommunerne med, for det er jo det, man gør. Det kommer ministeren behændigt uden om også her ved at sige, at det er noget, kommunerne likviditetsmæssigt ikke vil komme til at mærke før i slutningen af 1983. Ja men gabet er der jo, de mangler de penge, og de skal ind på en eller anden måde. Løftet om, at man muligvis vil ændre på bloktilskud, og hvad ved jeg, med virkning fra 1984, hjælper jo ikke igennem.

Derfor vil jeg blot sige, at der er god mening fra vor side i, at vi ikke vil være med til at øge skattetrykket, hverken i kommunerne eller i landet som helhed.

Glistrup (FP):

En meget lang og fast tradition i dette hussigers, at når der har været en almindelig

ejendomsvurdering, forhøjer man bundgrænsen vedrørende formueskatten. Det har normalt givet anledning til gevaldigt bulder og brag – ja, den direkte formelle anledning i hvert tilfælde til det lykkeligste valg, der overhovedet har været i danmarkshistorien, var jo netop uenighed på det punkt. Derfor synes jeg nok, vi ved en lejlighed som denne skal nævne, at det ser ud til, at den siddende skatteminister kommer godt fra at passere 17. alm. vurdering uden at foretage den regulering, som altid er sket, og om hvis størrelse der har været så megen uenighed gennem årene.

Nu siger han ganske vist, at han fremover vil til at lave en eller anden dyrtidsregulering af den pågældende grænse, men det har jo ikke noget med det spørgsmål at gøre, hvad man vil gøre i perioden mellem den 17. og den 18. alm. vurdering, hvor vi jo reelt også får nye vurderinger hele tiden, så den undskyldning holder ikke.

Så er der jo nogle, der siger: nå ja, men den 17. alm. vurdering har jo ikke vist så store stigninger – som følge af den regering, vi har, og som følge af det nye princip, man har fået. Men dér bedrager man sig selv, for den 17. alm. vurdering viser en enorm stigning i de skattepligtige formuer i kraft af denne ulykkelige § 2 på de 1½ linje, som skatteministeren fik igennem i kontantvurderingslovforslaget her i foråret, hvorefter man som noget helt nyt nu også skal til at kontantregulere gæld, så at man på den måde reelt får formuerne til at stige ganske enormt.

Derfor er det i og for sig aldeles utilstede- ligt at lave dette traditionsbrud, og jeg kan allerede nu bebude, at der selvfølgelig ved anden behandling, som jo er planlagt til at foregå allerede i overmorgen, vil foreligge ændringsforslag fra fremskridtspartiet, således at vi også kan tage fat på den side af sagen.

Så spørger hr. Stavad, hvordan man i fremskridtspartiet drager grænsen mellem den offentlige sektor og den private sektor. Vi siger ganske enkelt, at den offentlige sektor er dér, hvor folk i kraft af lovfastsættelser er tvunget til at foretage sig noget bestemt. Derfor er det så ganske åbenbart, at helsefonden og den kommunale momsfond hører til den offentlige sektor. Dyrtidsfonden har udelukkende fået penge fra statskassen og er ganske klart også en del af den samlede of-